

тъ кждърцы на развързаната му коса спущахъ са на чело още не набърчено и осяняваше бѣлизната на обезпѣтѣнитъ му ланиты. На туй лице бѣ са навело друго едно лице на което бѣ изобразена неописана скѣрбъ и една неисканна и неутѣшна безнадежность. Увы, горещы и безпрестанны слзы течахъ на безчувственната пѣть! и мокрахъ ланитыгъ на любезныя. И горкійтъ старецъ мърдаше си устныгъ като произносяше молитвы на милосърдата и утѣшителна негова вѣра, но нито сърцето му, нито чувствата му бѣхъ съгласны съ тѣзи молитвы, които механически нѣкакъ и безсѣзнателно излѣзвахъ отъ безчувственныя и страждущия умъ на молищия са. Сынъ му умрѣ, умрѣ за него! Его мыслъта която мѣчаше сърцето на горѣния онзи старецъ.

— Медоме, рече му Олинѣсъ умилителенъ гласъ, стани и бѣгай Господъ слѣзе на крылѣтъ на стихіитъ, проклетъ е Содомъ, отдалечни са преди да та стопи небесныйтъ огнь.

— И той бѣ пленъ отъ животъ и младость говоряше старецътъ безъ да отговаря на Олинѣса. Какъ е възможно да умрѣ? тури си ръката на сърцето му, то още тупа!

— Брате, душата му отшествува, ще са утѣшны съ молитва. Не е дадено тебѣ да призовешъ въ животъ безчувственната му пѣть. Ела, ела! не чуешъ ли, въ минутата когато ти говорѣхъ стѣнитъ гърмігъ отъ събареніе; не чуешъ ли стенаніята на умирающыгъ? нито минута не трѣба да губимъ! ела.

— Не чуѣмъ нищо, отговори Медонъ като тегляше отъ отчаяніе бѣлата си коса. Злочестый сыне! ты умрѣ отъ безмѣрна любовь къмъ баща си.

— Ела, ела! прости ми туй пріятелско насиліе.

— Какъ? кой може да отдѣли едного баща отъ сына му? и туй като каза прегърташе страстно възлюбленныя трупъ. Иди си, пое подиръ малко като подигна за една минута челото си, иди си, нужно е да останѣ съ тѣзи пѣть.

— Тежко! извика милосърдыйтъ назорянинъ, смъртъта ви вече раздѣля.

Старецътъ са усмихна спокойно.

— Не, не, три пѣти не! пое той съ гласъ претрошаванъ на сѣка дума, смъртъта са показва милосърда.

И челото му падна на гърдыгъ на сына му, но ръцѣтъ му немощахъ вече да държѣтъ възлюбленныя онзи товаръ. Пулсътъ му престана да са бѣе, и послѣдныгъ думы на бащата бѣхъ думы жалостно истинны; *смъртъта са показва по милосърда!*